

СЛОВО НА ПРОФ. Д-Р ЛАЗАР ГРУЕВ – ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ВЪРХОВНИЯ КАСАЦИОНЕН СЪД

Уважаеми колеги адвокати,
г-жо Негенцова,

Ако спазва смисъла и формата на Търновската конституция, ще започна обръщението си към официалните гости най-напред с:

Ваше Високопреосвещенство дядо Григорий (*ръкопляскания*),
колеги адвокати, съдии, професори, общественици,
дами и господа,

Без колебание приех поканата да участвам в тържественото събрание, организирано от Висшия адвокатски съвет, но ако спазваме логиката, а тя е вярна, казаното от проф. Палангурски, може да се приеме, че аз съм тук в първата категория на списъка на учредителите по звание. Защото участниците в Учредителното събрание по звание са били ръководителите на местна власт и ръководителите на губернските и окръжните съдилища.

Бащите учредители, този забележителен елит на майка България, нотабилите, както Вие пишете, наистина са били мъдри хора.

Забележително е! Тези люде, събрани от всички краища на току-що освободеното ни Отечество, събрани тук, в тази зала, са изработили една от най-демократичните конституции за своето време. А само през 70-те години на XIX век в Европа се приемат 6 конституции. Нашата за времето си действително е най-демократичната!

Впрочем качествата на Конституцията, която чествуваме, са били предмет и ще бъдат предмет на задълбочени научни изследвания както от историците, така и от конституционалистите. Аз няма да говоря за акта на Конституцията и за нейното съдържание, защото, убеден съм, че някои от вас може би знаят и повече от мен, но искам да кажа няколко думи за следното.

Аз, уважаеми колеги, дами и господа, смятам, че датата 16 април е подценена в държавния официален български календар. Датата 16 април е не само професионален празник на българските юристи. На нея ние не чествуваме само официалния акт на подписването на Търновската конституция. Според мен ние трябва да чествуваме на тази дата духа български, духа на тези бащи учредители, които в тази зала доказаха на Европа и на света, че людете, които населяват българските земи от хилядолетия, са хора горди, хора независими.

Съгласно разпоредбите на Берлинския договор, а и на другите актове, на учредителите се предлага да приемат органически устав. Не – казват те, – ние ще приемем и единодушно гласуват Конституцията на Княжество България. И по този начин отхвърлят всякакво съмнение във вторичност, във второстепенност, във васалност, в подчиненост на нашата Родина. Конституция – 1879 г.!

И струва ми се, че този дух, този дух на независимост, на гордост ни е дважди потребен днес, когато и днес има призови за Европа на две скорости, Европа на две части. Струва ми се, че и днес със същия плам и жар ние трябва да отстояваме независимостта, прекланяйки се пред духа на отците, да го носим в сърцата си така щото България да пребъде!

Да живее майка България!